

Από τον
**Ιγνάτιο
Καϊτεζίδη***

Αν διαβάσει κάποιος

την ειδησεογραφία των τελευταίων ετών, θα δει δύο θέματα να εμφανίζονται με μεγάλη συχνότητα: την **εγκληματικότητα** και τη **Δικαιοσύνη**. Και τα δύο θέματα αφορούν **κορυφαίους θεσμούς** της δημοκρατίας μας. Οι ειδήσεις είναι γεμάτες με **περιστατικά βίας**, μινγκρή και μεγάλη εγκληματικότητα, εγχώρια και εισαγόμενη, αλλά και σχόλια για την παρουσία και **την αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας**. Την ίδια στιγμή η Δικαιοσύνη «δικάζεται» από τον Τύπο, από πολιτικούς και από τον κάθε τυχαίο, που νομίζει ότι αντλεί από το **προνόμιο της ελευθερίας** το δικαίωμα να κρίνει τη Δικαιοσύνη, τους δικαστές, το σύστημα και την ίδια τη **δημοκρατία**.

Αστυνομία και Δικαιοσύνη έχουν κρεμαστεί στα «μανταλάκια» των περιπτέρων. Απο-

ΑΣ ΜΙΛΑΜΕ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ!

τελούν θεσμούς υπό **λαϊκή και δημοσιογραφική κρίση**. Ολοι οι **άσχετοι** αυτής της χώρας έχουν αποκτήσει δικαίωμα να σχολιάζουν νομικά, επιχειρησιακά και θεσμικά. Ολοι έχουν άποψη για όλα και κυρίως για θέματα που δεν γνωρίζουν. Ετσι, δημιουργείται μια **ιδιόμορφη ομηρία** των δύο θεσμών, οι οποίοι ακούσια προσπαθούν να κινηθούν με τρόπο που θα ικανοποιεί και την **κοινωνία** και όχι μόνο την κανονικότητα των διαδικασιών. Αυτό, ωστόσο, συνιστά απόκλιση, μεροληψία και **κακή**

ερμηνεία του θεσμικού ρόλου τους. Και θα πρέπει να ανησυχέι τους σκεπτόμενους πολίτες το γεγονός ότι Αστυνομία και Δικαιοσύνη **μπορούν να επηρεάζονται**.

Ασφαλώς δεν προκαλεί σε κανέναν **έκπληξη** το γεγονός ότι η πολιτική πρωτοστατεί σε αυτό το **φαινόμενο**. Κρίσεις αξιωματικών με πολιτικά κριτήρια, διώξεις και κομματικές αποστρατείες, αποφάσεις που

μειώνουν την **επιχειρησιακή ικανότητα** και το αίσθημα ασφάλειας της κοινωνίας. Ταυ-

Κοινωνίες που δεν μπορούν να στηριχθούν στους θεσμούς φυλλορροούν

τόχρονα, εναγκαλισμός Δικαιοσύνης και πολιτικής που κάνουν τα κόκαλα του Μοντεσκιέ να τρίζουν, **απαξίωση της Δικαιοσύνης**, πρωτοφανείς δημόσιες κρίσεις δικαστικών αποφάσεων σε

πολιτικό επίπεδο, **διώξεις και τιμητικές συνταξιοδοτήσεις**. Ολα με πρόθεση ελέγχου και **χειρα-**

γώγησης. Θεσμοί υπό κηδεμονία. **Πυλώνες της δημοκρατίας** που αμφισβητούνται, σχολιάζονται και **αποδομούνται**.

Δημοκρατίες που βαδίζουν με αυτόν τον τρόπο και **χάνουν σταδιακά τη σταθερότητά τους**. Κοινωνίες που δεν μπορούν να **στηριχθούν** στην ισχύ των θεσμών αισθάνονται **μόνιμα ανασφαλείς** και φυλλορροούν. Η συνταγή είναι πολύ απλή και παλιά. Ας αφήσουμε και τους δύο θεσμούς να λειτουργήσουν. Να κάνουν το έργο τους. Ας μην τους δώσουμε **μικροαστικά χαρακτηριστικά**, ας μην τους κάνουμε θεσμούς προσωπικής και κομματικής χρήσης. Εχει αξία να **τους ισχυροποιήσουμε** και να τους προστατεύσουμε. **Να τους σεβαστούμε** και να τους στηρίξουμε. Για να μπορέσουμε τελικά να τους εμπιστευτούμε. Αυτός είναι ο τρόπος να **νιώσουμε πιο ασφαλείς** και πιο ελεύθεροι, να αισθανθούμε **την ουσία της δημοκρατίας**.

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορπάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ